

LO TEATRO CATALÀ

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Diputació
125, 2.º, 3.^a

PERIÓDICH SETMANAL
INDEPENDENT,

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

ANUNCIS
Y RECLAMS
A PREUS BARATOS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1'00 pesseta trimestre.
Fora. . . 1'50 » »
Artistes estrangers, 25 pessetas l' any.

ULTRAMAR

(Semestre. 7 pessetas
Un any. . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

NOSTRE GRABAT

Temps há que voliam oferir en aquestas planas lo retrato del artista ab que avuy tenim lo gust de augmentar la llarga nota dels qu' han honrat varios números de LO TEATRO CATALÀ, y ara que per fi veyem satisfet semblant desitj, estem creguts que nostres lectors podrán com péndrer una vegada mes los esforços que fem pera presentar en aquesta secció, grabats que tingan relació ab la índole del periódich.

D. Eugeni Laban es un dels barítonos d' ópera italiana que ab més fortuna ha fet conéixer fora de Catalunya y fins fora de Espanya lo nom de nostra mare patria, y al mateix temps un dels cantants que més admiradors contan entre 'ls seus propis compatricis.

No farem pas la seva biografia, tant per faltarnos espay, com porque pensem que al lector res li diriam que no sapigués ja bé.

Basta sols á nostre objecte fer constar que ha treballat sempre ab éxit en los primers tea-

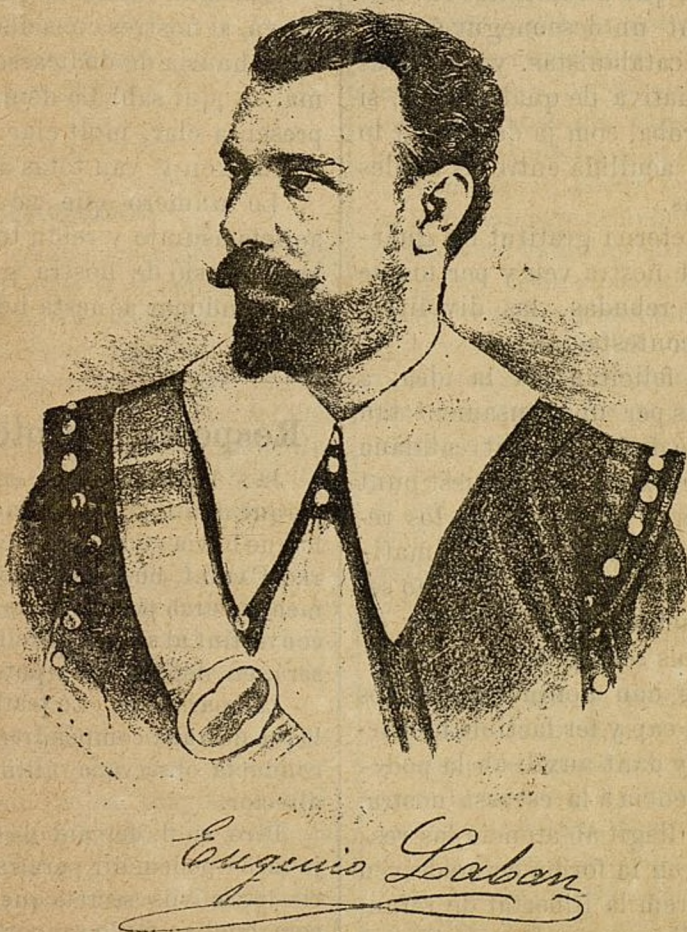
tros lírics estrangers ahont se cultiva la ópera moderna, y que ha rebut merescuts aplausos en los mateixos en que 'ls obtenia lo célebre tenor Gayarre, porque Laban y Gayarre eran dos artistas inseparables que durant molts anys feren junts sas mes brillants campanyas teatrals.

Lo Real de Madrid y 'l nostre Liceo son dos dels mes importants col·lisseus en los quals mes continuats triunfos ha obtingut lo afortunat barítono qu' es, no sols un consumat artista, sino al mateix temps un dels més intel·ligents professors de música.

Lo seu repertori es molt extens; pero las óperas en que s' distingeix son *La favorita*, *Ipuritani* y altrás per l' estil, en las quals pot fer gala de uns coneixements musicals qu' exigeixen primors d' execució.

Veji el Sr. Laban en aquestas ratllas una petita mostra de la simpatia que

per ell tenim y del orgull que sentim com á bons catalans, al pensar que ell es un dels que, tractantse de música, recordan y fan recordar ab gloria á tothom que als catalans no 'ns mancan pas artistes distingidissims.—P. DE R.

Pera evitar lamentables equivocaciones, **LO TEATRO CATALÁ** surt avuy en lloch del dia 13 y haviam pensat publicarlo en lo successiu cada dilluns; pero, atenent á indicacions de molts amichs, la Direcció, redacció y administració han acordat que desde la setmana entrant se publiqui en dijous, donant en tal dia pera comensar la innovació **NUMERO EXTRAORDINARI** ab 8 planas de «La mitja taronja» y 'l retrato de un dels mes populars actors catalans.

Al jovent de Catalunya

A la excitació que dirigiam al jovent catalá en lo passat número, encareixenli las ventatjas d' una unió que li donaria forsa incalculable y que facilitaria las solucions immediatas á favor de la autonomia de la nostra patria, lo jovent catalá ha respost ab eloqüencia. Molts han sigut las cartas rebudas durant la present setmana de totas quatre provincias germanas y fins d' algun dels reyalmes de la antigua patria lleonesa. Proba es aixó de que la nostra veu humil·lissima ha sigut escoltada; de que la idea de la unió es tan simpática, que atrau á tothom, fins quant la llessa al vent un desconegut ó poch menys en las lluytas catalanistas. y proba es aixó, per fi, que la iniciativa de qualsevulga, si es franca y honrada, troba, com ja déyam en lo número passat, fonda acullida entre 'ls nobles cors dels joves catalans.

Mercés mil á tots, eterna gratitut los guardem per haver escoltat nostra veu y per lo que respecta á las cartas rebudas, las dividirem en dos grupos pera sa contestació.

A aquells que 'ns felicitan per la idea; á aquells que, subjugats per un pensament tan hermós com la federació de la joventut catalana qu' hem concebut, ofereixen desde aquest punt sa cooperació y 's posan al nostre costat, los regraciem de tot cor, los felicitem per lo matiners qu' han sigut y esperém que també ho serán demá quant se tracti de posar al servey de la patria la fortaleza dels seus pits.

A aquells que 'ns han honrat enviantnos projectes pera portar á cap y fer factible la federació del jovent catalá y dant auxili ab la poderosa llum de sa inteligencia á la escassa nostra, hem de dirlos qu' hem llegit ab atenció las respectivas cartas; y com en la forma coincideixen casi be totas, nos pendrem la llibertat de refundirlas en una que publicarem molt prompte, ab la firma de tots. Respecte al fondo, ó siga al fi que déu perseguir la Federació de la joventut catalana, 'ns permetrem de ncu indicarlos que 'l jovent, en nostre concepte, no 's déu empèndrer la obra de la restauració de la patria catalana pe'l seu únich compte, sino que déu fixarse en los consells y experiencia del element

vell que véu sempre mes lluny que nosaltres. En cas de disparitat de opinió d' aqueix element, allavors si, lo jovent déu abalansarse á aquell que mostri més recte 'l camí.

Lo fi primordial de la Federació déu ésser, en nostre pensar, LA PROPAGANDA. Propaganda á tot arréu; propaganda al camp, á la ciutat, en lo cercle de la relacions socials y al fons de la llar. Propaganda continua; aqueixa, com déyam en anteriors articles, ha d' ésser la llima qu' ha serrar los grillons de la Pátria. ¡Lo jorn que la majoria dels fills de Catalunya tingan arreladas las conviccions catalanistas dintre son cervell, la pátria será lliure!

Pe 'ls medis legals, las eleccions nos donarán allavors municipis catalanistas, diputacions catalanistas també, y diputats y senadors que portarán al poder Central tota la fel que durant dos sigles va apilotant la desdixada Catalunya pera escupirla als rostres dels centralisadors y si allavors no se la escolta. ¡ni may! ¡Pitjor per ells, qu' obrirán la porta á una ilegalitat venjadora!....

Quedem, donchs, que la joventut de Catalunya, si nostres consells han de valer, avuy per avuy hauria de dedicarse á la propaganda y demá.... ¡qui sab! Lo demá de Catalunya se 'ns presenta clar, molt clar si las forsas catalanistas 's uneixen y van totas al mateix fi.

Lo número que vé tornarem á parlar d' aquets assumto y rebin tots los que 'ns llegeixen la expressió de nostra gratitut y la promesa de no abandonar aquesta nobilissima tasca.

M. RIUSEC.

Resposta y protesta á un saludo

Ja s' ha descubert l' enigma; ja s' ha vist clar porque don Joan Bru Sanelement va retractarse de lo que havia convingut ab lo propietari de **LO TEATRO CATALÁ**, buscant pretestos que en plasso més ó menos llarch podian portarlo á ser ell lo propietari, convertint al senyor Perelló, que ho era, ho es y ho será, en dependent y potser en zero á la esquerra.

La aparició de «Lo teatro regional» demostra bé loque deixaba compèndrer ja la estranya é informal conducta observada últimament per son ilustrat director.

Pero, en fi, deixant de banda pera ¡no parlarne ja més—podem dir parafrassejant al nou setmanari—los móvils secrets que hagin tingut pera obrar com ho han fet lo senyor Bru y sos dos amichs, lo certesque ha aparegut «Lo teatro regional» y que ha fet á la premsa una salutació *sui generis* que, més que propiament salutació, es á mitjas salutació y mentida.

Corresponem, donchs, á la primera, agraphint la part que 'ns toca (encara que lo saludador no s' hagi volgut dirigir á nosaltres) y desitjant al novell setmanari llarga y próspera vida; y contestem á la

segona, ó siga á la mentida, protestant d'ella enèrgicament y fent constar sens pòr de ser desmentits, que al senyor Bru y als dos companys seus, no 'ls ha sigut dable continuar treballant en Lo TEATRO CATALÀ, nó per enteresa de caràcter d'ells com asseguran, sino per enteresa de caràcter del senyor Perelló, que ans que desdirse de lo que estava pactat, va preferir que 'l senyor Bru y companys deixessin de tenir participació en lo periódich.

Per lo demés, y encara que res debem dir de si en «Lo teatro regional» s'hi veurà la continuïtat dels ideals plantejats per sa Redacció en altre periódich consemblant, nos precisa fer constar que com aquet periódich consemblant (qu'és Lo TEATRO CATALÀ), està plé de vida, sos ideals los sostindrà en sas propias columnas, sens cuidar-se de si algú que en ell s'ha donat á conèixer, envejós ó enamorat de dits ideals, vol també esplanarlos en altra publicació.

Lo TEATRO CATALÀ no té hereus, y si 'n tingués, may podria serho un fill que al venir al món hi vè ab tanta desgracia, que ni tant sols pot dú 'l nom de son pare; més clar, que no pot dir-se com ell CATALÀ, sino queha de anomenarse... «regional».

Prou d'aquest assumpto; y alegrantnos de la prosperitat de la publicació nova, diguem com fray Anton de Sant Geroni:

«Deixem al pobre mesquí
y que fassia son camí.»

Per delicadesa

Tractantse d'autors catalans, sempre figura en primer terme lo celebrat poeta D. Frederich Soler: negarli brillants qualitats que demostradas té en totas sas obras, sería tant com negar la llum del Sol. Per tal convenciment, nostre periódich ha considerat en totas ocasions lo gran talent del més aplaudit de nostres escriptors contemporanis, fins al punt de que alguns creyan, encara que infundament, que éram eco de la seva veu en nostras planas.

Recentment Lo TEATRO CATALÀ ha donat acullida en sas columnas á dos articles encomiastichs del inspirat poema *La divina tragedia*, qual lectura fèu l'autor senyor Soler durant tres vetllas en lo Centre Català.

Lo senyor Soler havia promés com á bona correspondencia y proba d'amistat, que 'ns proporcionaria algun fragment de sa magistral obra, honrantnos al permétrer que li donéssim publicitat en nostre periódich.

Acabem de llegir ara un número de «Lo teatro regional», y á pesar de que aquet setmanari no s'ha ocupat gens ni mica encara del senyor Soler, ni ha parlat de tal obra á sos lectors, fa conèixer una escena de *La divina tragedia* que (segons diu lo aludit periódich) lo senyor Soler ha tingut la galanteria de permétrerli reproduhir.

Lo senyor Soler va permétrer lo fragment al Director de Lo TEATRO CATALÀ, qu'és la publicació about s'havia fet l'análisis de son treball literari:

ara 'l publica «Lo teatro regional», y diu que ho fa per haver demanat á son ilustre autor que permetés la reproducció EN «Lo teatro regional».

Si aixís fòs ¿seria verossimil, sería delicat tal procedir en una persona de tan clara inteligencia, de tan recte criteri y de conducta tan noble sempre com nos congratulem en regonèixer al bon amich don Frederich Soler y Hubert?

¿Es, donchs, potser mentida lo que afirma «Lo teatro regional»? ¿Tenia ja 'l fragmenten son poder son Director per haverli tal volta entregat lo senyor Soler quant dit director ho era encara de Lo TEATRO CATALÀ?

¿Fou acás entregat lo fragment pera insertarlo Lo TEATRO CATALÀ y no «Lo teatro regional»?

Lo propi senyor Soler deu aclarar aquest concepte quant no per altra cosa, per delicadesa.

Tant lo director de «Lo teatro regional» com lo propietari de Lo TEATRO CATALÀ s'honran ab la amistat del autor de *La divina tragedia*. Nostre periódich hauria completat ab gust la tasca empresa al parlar de tan gran obra, donant en sas planas una mostra de sas bellesas, y si per circumstancias que ningú més que 'l senyor Soler pot apreciar, s'ha abstingut de tornar á demanar en aquets moments l'original, massa sab l'autor y l'amich los poderosos y delicats motius de la no insistencia.

Aixó precisament es lo que creyem que pensa 'l senyor Soler; y, per lo tant, nos estranya la inserció del fragment de que parlem y més que tal inserció, lo petit preàmbul que la precedeix.

Sense aquet, es casi segur que no hauriam agafat la ploma pera semblant assumpto. sino que particularment hauriam parlat al senyor Soler; mes lo preàmbul, encara que curt y tot, entranya que com incomprensible y que perjudica, en nostre concepte, al esmentat senyor.

Nostra amistat envers ell es sincera, y considerant que també ho es la seva envers nosaltres, esperem que 'l senyor Soler aclarará 'l misteri (que no falta qui n'hi veu) y lográ fer desaparèixer, si pot, la estranyesa de que mentres hi ha un periódich que ha publicat l'examen de sa obra y que tenia l'oferiment del original pera en ell publicar certas escenas, quedí aquet xasquejat y aparegui en altre setmanari lo fragment que al primer destinat estava.

Si ho demostra, quedarem convensuts nosaltres y quants ara no donan en la causa ni apróban la conducta observada; si no ho logra, podrem conèixer á lo menos la sinceritat en son obrar; mes si no intentés desvirtuar la asseveració del setmanari que l'ha ficat en aquet laberinto, serian molts los que tildarian lo procedir del senyor Soler; encara, que nosaltres creyem que no faltarán motius qu'ell farà públics. ja que 'l senyor Soler no acostuma á obrar impremeditadament y es persona de qual amistat verdadera no duptem.

Callariam si fòs aquet un cas particular; pero es un fet que ell mateix s'ha fet públic y que, com dihem antes, al senyor Soler es á qui per delicadesa interessa aclarar, y ab aquet objecte posem á sa disposició nostras columnas.—M. S.

¡Catalunya!

En las presóns de l' oblit.
jau, pobreta, engrillonada
plorant ab amarch conhort
dia y nit, la pobre Patria.
Sos fills esclaus y retuts,
parlan una llengua extranya,
la llengua del enemich
á qui rendeix vassallatje!
Sos usatjes y sas lleys
lo vent de Castella escampa,
Las terras que un temps regí,
un' altra nació las mána,
y 'ls séus nombrosos vaixells
sólcan tant sols la mar brava
per' dur sos fills emigrants,
com xàys, á terras llunyanas,
á cercá 'l bocí de pá
que per' viure aquí 'ls fá falta!
¡Ay! ¡quí t' ha vist y qui 't véu,
pobre terra catalana!
La madrastra créu qu' has mort
de tristura y de migransa,
y ab una llósa de plom
de ta presó 'l portal tanca.
Del esclat de fá trenta' anys
tant sols restan tristas flamas;
los soldats vells han caigut
y ningú ocupa sa plassa!
Los teus fills, indiferents
á tos gemechs y tas llágrimas
acòtan son cap altiu...
acòtan 'l cap y...callan;
pagan tributs y tributs
sense dir una paraula,
y ván obehint las lleys
per més que sigan ingratas.
Mes no déus morir així:
ta mort seria infamanta...
Ta mare que tè braus fills
no ha de mori endogalada!
Lo jovent lliurarte vol
y 'l jovent bé pot lliurarte:
éll farà sentir sa veu
poderosa, á la madrastra;
éll reclamará tos drets,
y aixecará la pesanta
llamborda de plom, qu' avuy
de ta presó 'l portal tanca:
éll á tall de redemptor
te cridarà l' *¡Alsàt, Llatzer!*
tornante 'l ceptre romput
y la malmesa garlanda!

A. LLIMONER.

ESTRENOS CATALANS

ROMEA.—*Ni solter, ni casat; viudo*, monólech catalá, escrit per D. FREDERICH OLIVÉ.

Aquesta vegada 'l senyor Olivé ha estat desgraciat. Y tenim de dirho á pesar de que es jove y l' apreciem, porque en la corda festiva es dels contats joves que saben ahont tenen la má dreta y es original, sobre tot, si bé una mica... *gras* en lo llen-guatje.

Lo monólech estrenat últimament en ROMEA, resulta molt deslligat é incoherent y 'ns figurem la rahó porque es aixís; nos figurem lo qu' ha passat y perdónins lo senyor Olivé si fém tal vegada judicis temeraris.

Nosaltres creyem que 'l senyor Olivé, portat per la fogositat del seu caràcter, vá escriurer un monólech verdosench y 'l tituló *Ni solter, ni casat, ni viudo*, qu' es com en un principi l' anunciaban los cartels. Mes com d' aqueix títol ni d' aqueix primitiu monólech no n' hauria surtit cap bona ensenyanza pera 'l públich, sino que més aviat se 'n hauria emportat las censuras de las personas morigeradas, se vegé tal vegada obligat, per iniciativa propia ó per indicacions d' algú, á retallar lo y alleugerirlo en aquells passatjes més escabrosos. Resultat d' aixó, que 'l monólech, que no duptem tindria ilació y un argument, vá quedarse tot desllorigat y malmés, fins al extrem de que 'l públich se queda á las capsas del sentit del personatge, del caràcter del mateix y no veu en la relació més que descripcions arrodonidas y bonicas al principi; mes que després decauhen, fins al final qu' es desgraciat en extrem.

Si es vritat aquesta hipótessis, disculpem al senyor Olivé. Ara, si nosaltres nos equivoquéssim y si la obra tal com s' ha representat, hagués surtit de las mans del autor, allavors lo senyor Olivé mereixeria nostra censura, perquè 'l monólech en conjunt es bastant dolent.

La interpretació, á cárrech del senyor Borrás, fou acertada, no podentshi lluhir á causa de la deficiencia de l' obra y de la pobresa de recursos que l' autor ha demostrat en aquesta ocasió.

Esperem alguna altra obreta del senyor Olivé, pera probar que 'ls nostres judicis no son apassionats, puig creyem qve val més de lo que ha demostrat en *Ni solter, ni casat; viudo*.—R.

REVISTA TEATRAL

ROMEA.—Dilluns tingué lloch lo benefici del primer actor senyor Borrás, que 's vegé sumament concorregut, posantsè en escena *El campanero de San Pablo*, obra que meresqué una interpretació acabada per part del beneficiat, lo qual fou aplaudit en diversos passatjes. Després tingué lloch l' estreno del monólech del senyor Oliver, de que fém lo judici crítich en altra secció d' aquest periódich.

També la passada setmana, lo ventrílocuo senyor Martí, baix lo nom de D. Pere Plá de Palacio, presentá sos fantoches qu' haurían tingut millor acullida, si Bobby no hagués sigut tant desvergonyat. La setmana que vé, 'ns ocuparem dels estrenos de *Hydromel* y de un monólech del senyor Ayné Rabell, que están en porta.

NOVETATS.—Per lo benefici de la senyora Parreño de Ferrer, se reproduhí *Lo pare convenient* (estrenat fa tres anys en ROMEA), titolantlo ara *Africa*. Obtingué un éxit bastont notable.

ELDORADO.—Lo boceto en un acte y cinq quadros que porta per títol *1891 ó la vuelta del hijo prodigo*, es un bunyol qu' es llástima que hagi sigut posat en escena per una empresa que s' precia

d' entesa. A Madrit, ahont poden tenir interés los egoismes politichs, potser puga passar; pero no aquí, ahont havem de jutjar l' obra tan sols per altres mérits, dels que careix en absolut.

Lo benefici del senyor Cerbon va omplir lo local. *El prior y el Priorato*, es una sarsueleta sense mérit per lo que toca al llibre: la música que es del senyor Cotó, director de la orquesta, té números agradables, ressaltant dos d' ells y descollant un duo de tiple y tenor.

No hi van faltar regalos; pero com res tenen que véurer ab la ressenya de la obra, 'ns creyem dispensats de enumerarlos.

CALVO-VICO.—La companyia del senyor Arolas es sens dupte una de las que més llarch temps ha pogut mantenir-se en lo teatro del carrer de Corts, logrant á la fi satisfer lo gust del públich que l' ompla tots los diumenges á la tarde.

Las funcions mónstruo van á doll: lo diumenge passat, posá en escena los tan populars dramas *Flor de un día* y *Espinas de una flor*, qual representació arrebatá molt sovint al numerós públich y ahí va donar *Lucrecia Borgia* y *Amor de madre*, obtenint aplausos, y no pochs, tots los actors y actrius que prengueren part en son desemenyo.

EDEN-CONCERT.—Aquets días, ó més ben dit, aquets vespres, s' ha posat en escena la producció catalana en un acte *Celos de un rey* y la castellana en dos actes *Marina*. En la primera van ser héroes los senyors Vicentet y Planas y en la segona, la senyora Carme Galobardas obtingué justos aplausos de la concurrència. Lo senyor Rumiá, bastant bé; pero los demás artistas deixaren molt que desitjar.

L' altre día debutaren los duetistes Les Reynol's los quals cantan y ballan; també tingueren lo gust de véurer com la pareja de ball Cazorla-Baldú ballaren las populars sardanas ampurdanesas.

Segons veus que recullirem l' altre día en dit local, molt en breu será contractada pera treballar en la companyia de sarsuela, la Srta. M. Lluch, coneguda ja per haver treballat ab la Tubau en lo Principal y més tart en lo Tivoli.

Desitjaríam véurer confirmats tals rumors.—R.

ROMERO, (ans Eldorado de Londres).—Assistirem á la funció que en aquest local de la barriada del Poble Sec se doná lo diumenge anterior y vegérem que *Marina*, qual obra se representá, fou digna d' aplauso per part de tots los artistas y principalment per lo tenor D. Joseph Varella, qui ab sas facultats y potencia de veu, conquistá hasta bravos del públich, entusiasmat de lo que sentia. Surtirem bastant contents de la pessa *Las tentaciones de San Antonio*, que va deixar satisfets als espectadors.

ZORRILLA (Gracia).—Entre las arts d' expressió per medi del moviment lliure del cós humá, no hi ha dupte que la més bella de totas es la pantomima. Pero sa execució ha de ser bona, perque en cas contrari deixa de ser tal pantomima, puig los afectes mal expressats, donan per resultat la confu-

sió; es dir, gestos y més gestos sense cap ni senten.

La companyia de pantomima dramática *Baglioni* que s' troba en aquest colisseo, molt lluny de lo que acabem de dir, se fa aplaudir de veras, tota vegada que conta ab elements com lo *pierrot* Mr. Niviere. que junt ab Mr. Saberi y Mayer, son los que més se distingeixen; aixó sens olvidar á Mlle. Aneta, la qual treballa ab bastant gust y perfecció.

Lo senyor Pruna, ja restablert de sa malaltia, ha tornat á ferse cárrech de la direcció de la companyia de sarsueleta, que actúa junt ab la *Baglioni*.

Va ser una bonica execució la de la obra *Lo pasado, pasado*.—A. RIUS.

BELLAS ARTS

Decorat de *Excelsior*, *El Fantasma de los aires* y *Lo pais de la Olla*.

Lo decorat escénich, no es, com molts creuen, un complement: es part integrant y molt interessant de tota obra teatral oferta al públich. A mes, pera nosaltres té un altre punt de mira més elevat encara, y es lo de educar al públich vers un sentiment artístich, perque es ben segur y positiu que igual sensació de goig reb l' ánima contemplant un quadro ó una escultura, com una decoració ben concebuda y pintada.

No té d' estranyá 'l lector, donchs, que protestem de totas veras del atentat al bon gust, perpetrat ab alevosia, de que ha sigut victima nostre públich concurrent al Liceo ab las decoracions del gran ball d' espectacle *Excelsior*. Y havem dit ab alevosia, perque per 5000 pessetas comprométers á pintar 12 decoracions, ja podia suposar lo senyor Barilli, empresari del Liceo, que lo pintor no podia ésser cap cosa notable tenint en compte que solament la tela de una decoració per lo citat teatro importa 80 duros. Ja sabem qu' un empresari es un negociant; mes pera fer negoci y buscar lo benefici no es necessari burlarse del públich com ha fet després la empresa pretenent fer créurer que havia sigut enganyada. Lo particular es que no varen véurer l' engany fins á tant que 'l públich va protestar.

Lo fet es, sense trapellerias, que l' empresari buscá qui li fés lo decorat mes barato, rientse del públich y burlantse d' una junta que tolera aquesta y moltras altras faltas estéticas per pòr de no trobar empresari y no saber ahont passar lo vespre.

A més las bailarinas son guapas..... Donchs, tot lo demás, no importa.

En lo teatro Eldorado se donan representacions y més representacions d' una obra que passa tan solsament per la bondat del decorat que sense ésser de cap geni, reuneix sens dupte qualitats que ara anem á detallar.

Lo primer quadro es un telò curt: representa un interior. No 'ns agrada perque si be té relleu es en cambi estrany de lineas y de color igual. L' arqui-

tectura es d'ordre indeterminat y de mal gust—Lo según quadro tè bonica perspectiva y ambient; si be es fluixa de color y sobrats apagats los primers termes. Si aquestos fossen més vigorosos y lo cel menos convencional, resultaria una bona decoració.—Lo quadro tercer es lo interior del barco: telò curt més vigorós de color que 'ls anteriors; pero de mal gust la disposició dels camarots.—Lo quart y últim quadro del acte primer vol ser Brooklin. Es una decoració d'efecte per sa perspectiva; mes també adoleix de falta de relleu y lo cel es massa clar y la lluna no es tal lluna, sino un trepat ab llum.

L'acte según comensa ab una decoració per diferents conceptes desgraciada. La concepció es poch felis, lo dibuix es pobre y lo color més. L'efecte de lluna no hi vé á rés.—Lo según quadro (telò curt que representa la cuberta del barco volador) està be de color y de dibuix y brillant menos aquell en la part del cel un cel que 'm pòdriam dir cel Hernandez, perque aquet escenógrafo per lo que veyém, no coneix més qu'una classe de cel. A mes, podem assegurar al Sr. Hernandez que á New-York quant los dias son clars la atmósfera es tan clara, transparent y brillant com aqui y no té aquella boyra de que lo pintar tan abusa.—Lo quadro tercer es un taller de maquinaria á totas taulas ben compost, variat de lineas bastant just y simpátich de color; en fi, una decoració que produheix bon efecte. La va aplaudir la *claque* y lo públich. A la tercera caixa hi ha una reixa de ferro pintada á la bambolina que no havem sapigut véurer ahont s'apoya.—Lo quadro quart (telò curt representant l'estudi de un enginyer) es la més bonica per tots conceptes; ¡quina llastima que la escala de la dreta siga tan mesquina y fins gens rahonada! L'última decoració es de nit y á tot teatro ab son corresponent efecte de lluna. No 's recomana ni per lo color, ni per la linea, ni per la composició; lo cel estrany y ben be de fantasia.

Al final se derrumba é incendia la fundició. La combinació resulta poch acertada y l'efecte pobre y vulgar.

Del senyor Hernandez no 'm conexiam res; pero 'ns agrada més qu'altres pintors de la cort y si s'ajustés més al natural, fugint de convencionalisme de pintor italia, lograria més legitim nom y fama.

Lo intelligent empresari del Tivoli ha anyadit tres decoracions á la obra que avuy priva en lo cartell d'aquell popular teatro: totas tres son dejudas al senyor Urgelles.—Calaf y sas maniobras militars es una decoració pobre de linea sense cap composició, ab un color antipatich y gris y ab un cel que no trobem acertat. La decoració de las inundacions fa efecte y la trobem d'entonació bastant justa. La catastrofe ferrocarrilera fa efecte; pero no la trobem tan acertada com voldriam. No comprenem perque las locomotoras están sense novetat y los cotxes tots destrosats.

Lo públich ha vist ab agrado aquest nou decorat.—U. D. O.

Memorias d' un comediant.

SINFONIA

Trastejant un dia pe'ls Encants, aquellas paradadas de mil objectes vells, millor dit, de miserias humanas, que tres cops á la setmana, (sens contarhi 'ls dias festius), fórman rengleras en las aceras del carrer d' Urgell y vóltan lo mercat de Sant Antoni, váreig fer compra d' un munt de comedias del teatro antich y modern.

Com la compra va ser feta lo que 's diu *á ull*, no sabia detalladament lo que 'n lo pilot hi havia. Lo que si 'm cridá l'atenció de lo primer punt, sigué véurer, que, á cada llibre de per sí lo resguardaba de mes ó menos tropell, una cuberts de cartolina bastant bruta y estripadota; pero sempre firmada ab dugas inicials. Aixó á primera vista res té de particular; mes fent recordansa d' un petit *suello de gacetilla* publicat per alguns, poch, periódichs, resultaba, que son nom coincidia ab las inicials de las cobertas de mas comedias.

No hi cabia dupte: aquells exemplars havian pertenescut al actor objecte del *suello*: sa familia 'ls havia venut y jo 'ls havia comprat. Aquet es lo món: comprar pera vénder y vénder pera comprar. Res té aixó d'estrany: ho veyém cada dia... Mes, ab tot, no sé perqué devant del munt de comedias, un viu pressentiment feya divagar ma pensa per regions hont sols hi viu la fantasia.

Fantasias de novelista deurian ser mos pressentiments, quant al cridar-me mas obligacions cotidianas, s'esborraren aquets, com s'esborren tot lo s'escriga en lo sorral de la platja al batent de las onadas.

Passá temps.

Olvidadas tenia la munió de comedias, quant en certa ocasió volgué la casualitat que tafanejant per l'armari ahont jeuhen infinitat de apuntes, retalls de diaris y llibres sense importancia declarada, varén venirme á las mans algunas d'ellas. y, fullejant *La vida es sueño* vaig trobarhi uns fulls de paper ratllat plens d'una escritura mitj emborronada y de lletra tan petita que era alló de posarhi ulleras pera poguer llegir.

Aquells fulls, sense numeració y en complert desordre, portaban un epígrafe que, de moment ja m'invitava á que emprengués sa lectura per molt que 'm recremés los ulls: Deya aixís:

«Memorias d' un comediant»

(Apuntes y notas cómicas pera molts dramas).

Confesso que, de moment, no sabia com interpretar aixó de *apuntes cómichs pera molts dramas*; mes llegint... llegint aquellas lletras borrosas, aquells párrafos incoherents, aquells tochs sense declarada unitat, vaig véurer, entre boyra, mes d'un drama y mes d'una nota cómica y mes d'una llágrima.

Tocant los noms dels personatjes que prenian part en l'acció, també hi notaba certa tendencia á desfigurarlos: aquesta es apreciació meva, pues poch son los que vaig pensar conéixer, potser fins ab indicis equivocats.

Després de llegir moltes vegades dites memòries procurant lligar idees y compaginar fulls molts cops sens aconseguirho, he compost jo aquestas, fillas directas d' aquellas, sens intenció de senyalar aquet ó aquell, no: lluny de mi 'l pensament de molestar á ningú may. Sols si, perque si arriba ma obra als ulls d' algún jove que, atiat per lo afany de gloria, plé d' ilusions, y contant sols ab l' apoyo de son talent pensa dedicarse al teatro, serveixin aquestas Memorias, de indicacions per lo pás que vol donar; indicacions que podrà aténdrer en mes ó en menos, segons li dicti son talent.

Si no logro res d' aixó, la culpa no será tota meva: tindrem una *novela* més.—ANTON MOSTASSA.

REPERTORI DE FORA

Reus 8 de Febrer.

Sr. Director: Ab gust he llegit en l' anteriornúmero de LO TEATRO CATALÁ que desd' ara comensa vosté á serne director.

No dupto, distingit poeta, que trobantse vosté al frente de tal publicació, ab poch temps será un dels primers setmanaris que 's publican avuy en dia en nostra aymada Catalunya.

Pot contar ab tot y per tot ab las pocas forsas de un dels mes entusiastas lectors dels seus escrits.

Espero que, com fins ara, 'm serán admesas las pobras correspondencias que tinch de costum enviar desde algun temps, y crech véurerlas insertadas en las columnas de aqueix apreciable setmanari.

Al efecte, dech dirli que 'l diumenge passat ó 31 del anterior més, la companyia dirigida per l' eminent actor D. Joseph Mata, va posar en escena lo preciós drama en tres actes *La Carcajola*, en qual obra se vá distingí tant y tant lo Sr. Mata interpretant lo paper de *Andrés*, que 'ns féu venir á la memoria l' infortunat Valero, actor que tants llors y aplausos va alcansar un dia en nostre colisseu, al posar en escena la citada obra.

Es inútil añadirli que 'l públich va donarli las ovacions que 's mereixia en vista dels esforços, que 'l Sr. Mata feya pera demostrar lo talent que posseheix en l' art escénich.

Dimars, s' anunciá lo drama en quatre actes *Valentin el guarda-costas* qual paper vá ser confiat al actor Sr. Martinez que va ésser molt aplaudit per lo numerós públich que hi assistí.

Tots los demés artistes varen estar be en sos respectius papers y principalment la Srta. Martinez.

Se despedeix fins á la següent setmana S. S.

J. G.

REUNIONS PARTICULARS

SOCIETAT CLARIS.—En aquesta societat tingué lloch la representació del drama de Echegaray *Lo sublime en lo vulgar* lo diumenje últim á la tarde.

Dificil es la interpretació de las produccions del eminent poeta castellá; pró tant las senyoretas Castelló, Gandía y Roel com los senyors Simjeda, Robes, Puigjener y Riera, cumpliren com á bons, esmerantse en lo desempenyo de tal manera, que guanyaren molts y molts aplausos de la concurrencia que omplia la sala d' espectacles.

PRIMER DISTRICTE.—En la societat de dit nom, instalada en lo carrer de Cottoners, vá celebrarse, un lluhit ball de máscaras. La sala estaba espléndidamente iluminada, omplerta á doll de simpáticas senyoretas abundanthi molt las disfressas que feyan las delicias dels concurrents.

Lo nit transcorregué rápidamente en mitj de la alegria y la animació mes familiar y expontánea.

LA JOVENTUT.—Aquesta societat doná diumenje á la tarde una funció extraordinaria posantse en escena las sarsuelas en un acte *Los Zangolotinos* y *Para casa de los padres*.

Tots quant hi prengueren part foren molt aplaudits distingintse notablement la senyoreta Puig, las senyoras Vila y Coloma, y los senyors Sicart, Vallescá, Cuixart y Balmaña.

No cal dir que finalisá tan esplendida festa ab un luxós ball de societat.

CENTRE DE EBANISTAS.—Ab una numerosa concurrencia en la que hi abundaban (com de costum) las nenas bonicas, tingué lloch l' altre diumenje la funció de reglament. Las produccions que esculli lo director D. Enrich Vallverdú foren *La mancha de sangre* y *Carambolas*.

En la primera, después de fér constar que adoleixia de falta de ensaigs, debem dir que, á pesar de que per primera vegada treballaba en dit Centre lo Sr. Laforga y que la majoria del públich creya que no ompliria lo buyt que 'l Sr. Puig havia deixat, demostrá qualitats que 'l fan mereixedor dels aplausos que se li tributaren y li tributem nosaltres.

Lo Sr. Villa (també nou) cumpli molt be son comés, participant dels aplausos de la concurrencia y lo Sr. Vallverdú estigué com està ell sempre que es logrant desde la primera escena á lo final de las sevas mantenir l' agrado del públich.

En *Carambolas* tots be y particularment los Srs. Vallverdú y Salomé en los papers de Sr. Pere y Sr. Pau.

Y ara un avis, Sr. Vallverdú. Vosté 'ns agrada molt en lo catalá y 'l públich opina com nosaltres y hasta vosté si vol pot compendrer que en *La casa tranquila* y *Lo joch dels disbarats* y hasta en *La Boja* sens esforsarse tant logra ferse aplaudir mes. A véurer, donchs, si recordará que en Catalunya també hi ha produccions en tres actes.—Ll.

PICIO ADAN Y C.—Encara qu' ab escassa concurrencia se posá en escena, l' últim diumenje al vespre, lo drama en quatre actes *El rico y el pobre*, qual desempenyo fôu bastant arertat per part d' alguns dels aficionats que hi intervingueren.

LOPE DE VEGA.—Al só de la banda de la Casa de Caritat, se doná l' últim dissapte un ball de máscaras que resultá bastant lluhit.

Res, som al Carnaval. Una cosa per l' estil han fet las societats *Niu guerrer* y *Euskalduna*.—La comedia *Lo Sant Cristo grós* fôu l' anunciada pera l' últim diumenje; pero causas imprevistas feren que no 's pogués posar en escena, havent de formarse un nou programa en lo que hi vegérem las obras *Cura de moro*, *El prólogo de un drama* y *Las Carolinas*.

ESQUERRA DEL ENSANCHE.—Concorregut en extrem se vegé lo ball de màscaras que doná l'altre dissapte aquesta distingida societat.

Dos preciosos arlequins, un *monaguillo*, jockeys, frares, jardineras y altres trajos no menos vulgars, entre 'ls que se n'hi veyan bastants de societat, son los qu'acabaren d'hermossejar lo saló adornat *ad hoc* pe'l reputat senyor Vinyals.

En quant á esbrònchs... no va arribar la sang al riu.

La orquesta que va fer lo gasto, fôu la dels *Noys de Sant Sadurní*.

LUZ DEL PORVENIR.—L'obra ahí escullida fôu la divertida comedia *Un agregat de bourgeois*. Fôu tant divertida, que no 's pogué dar fi á sa representació, á pesar que anaba bastant bé.

Faltaban una escena ó dugas per acabar-se l'últim acte, quant un panxó de riurer que 'ls sobrevingué als que treballaban, féu que pera dar fi á tant compromesa situació se tirés lo teló donant-se per terminat. Tot fôu per un xiste que sens dupte anyadí un actor, tota vegada que una cosa tant verda no creyem que sigui á l'obra. ¡Mare de Déu! ¡Mare de Déu!...

Finalment, l'aplaudida Srta. Adelina Sala desempenyá molt bé lo monólech *Vigilia de casament*, lo qual li valgué una complerta ovació.

A. RIUS.

SALÓ DE DESCANS

—Victima de terrible malaltia, ha mort lo notable escriptor català D. Anton Bofarull, un dels mes distingits publicistas de nostre temps. Lo senyor Bofarull era autor de la *Historia crítica de Catalunya*, de varios llibres importants, entre ells la novela *La orfaneta de Menargues* y havia dirigit y redactat diversos periódichs, havent sigut lo primer lo setmanari «El hongo», de quina direcció va encarregar-se lo senyor Bofarull en sa primera juventut.

Lo senyor Bofarull era fill de Reus, ahont havia nascut en 1821. ¡Déu lo tinga en la gloria!

—Nos ha omplert de satisfacció, la idea que 'l senyor Rufart, concejal de nostre Ajuntament, ha proposat á la comissió de Governació: l'arriendo del teatro Principal pera establirhi un verdader Conservatori, ab classes de declamació y música catalanas.

Boníssima es la idea del senyor Rufart y de resultats práctichs, si no la malmeten las influencias y certas camarillas que hi ha per totes parts.

Ara si que, si aixó 's porta á cap, podrem dir que tenim implantada la ópera catalana.

No desmayin, senyors de la comissió.

Ara es hora de demostrar que á casa la Ciutat hi son per alguna cosa bona.

Nostre aplauso per anticipat.

—L'última funció donada en lo «Foment Protector» de Gracia, va portarhi molta concurrencia, atreta per l'anunci de ser á benefici del director senyor Llonch y per la representació del drama *Los perros del Monte de San Bernardo*. No van faltar aplausos pe'l beneficiat, per la primera dama senyora Puchol, pe'l senyor Más y demes artistes, y tambe los obtingueren los senyors Carreras y Galobardas, joves pintors autors de las decoracions que van estrenarse.

CAVILACIONS

XARADA.

La Ximplicia es molt total
y per'xo sempre va bruta
y la sento que disputa
jo desde 'l quart dos de dalt.

Sa germana, la Mercé,
es molt quarta tras primera
que igual es, si 's considera,
á ser quart avans primer.

La Gregoria té hi tres quarta
y sembla que no está bona
si contemplas una estona
com de respirar s'afarta.

Per últim, sa mare Elena
té una tot aprop del lit...
y 'm sembla que prou ja he dit
per' treure't á tu de pena.

SIMÓN DE L'OMBRA.

TRENCA-CLOSCAS

Vol deu pessetas.

Formar ab aquestas lletras, degudament combinadas, lo títol d'una obra catalana.

PEP GALLEDA.

GEROGLIFICH

NAS lo lo l lls.

Q. A. DE PALLA.

Soluciones á las cavilaciones del número 65

Endevinalla.—*Lo grill*.

Quadrat numerich.	4	7	6	3	8
	7	8	3	4	6
	3	6	7	8	4
	8	3	4	6	7
	6	4	8	7	3

Logogrifo numérich.—*Templarios*.

Las han endevinat los Srs. C. Barrera, Q. A. de Palla, Llarch y Prim, Pau Pó, Pep Galleda, Jaume Capdevila, Toni Brut y M. Gali, que si envían també las del número present obtindrán com premi, un retrato en cartolina de la celebrada actris italiana Virginia Marini.

Correspondencia particular

Pep Galleda: desseguida.—J. M. Feliu: ja 'l tenia quant va escriure gvitat? Lo del bussó ja ho veurá al peu.—E. Roig (Mataró): rebut y enviats prospectes ¿Quin kiosko era?—J. G. V. anirá lo vell.—Camps y Vinyas: ¿ahont es la endevinalla?—J. Bernadó: per ara ho desarem.—Pep Serra: barri ni mes, encara que no 'n envihi tanto.—F. Pascual: rebut l'import.—R. Nafra (Vilanova): ¿qu' envia avuy? Gracias dels noms.—J. V. Valldemuserch: no 'ns servirem pas ferho, no hi ha perill.—I. Igual (Olot): enterats y conformes.—Joseph Falp: anirá, si vol, cambiant la ortografia.—R. Puig (Canet): desitjem la millora... y la vinguda.—Roldós: lo rebrá porque s'ho te merescut, no per favor.—J. Payá (Mollet): va comensar en Octubre. Ara voste, pagui ó no pagui, rebrá números fins á Abril.—Ll. Salvador: no fa per casa.—M. Gali (Tarassa): hem rebut, primer que la carta, un volant de correus, demanant 15 céntims pe'l franqueig. Respecte á las soluciones, posem sempre las que tenim baix firma dels autors. No hi ha empenya en enganyar. Vosté las ha endevinadas.—F. Allim: tots ban be, ja 'n anirá algún.—F. O. LL.: també vosté.—Marqués de Lapa: s'ha d'arreglar.

La sucursal administrativa pera admissió de cartas y recados, queda instalada en lo despaig del Arxiu central lirich-dramátich, situat en lo carrer de la Unió, 5, 3.º 2.^a

Tipografía Susany y Companyia, Muntaner, 36.

TRASPARENTS

GRAN ASSURTIT EN LA MATEIXA FÀBRICA

Carrer de la Morera, 6, 1.er

Segona travessia de la dreta del carrer del Hospital

—♦ ENTRANT PER LA RAMBLA ♦—

En la perruqueria
de Lluís Anglada
(Boters, 8, entresuelo),
tenen per' màscaras
perrucas noves
que ni fetas expressas
gens mes bè 's posan.
¡Apa! á llogarlas,
qu' á mes de molt cayas
son molt BARATAS.

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Carrer de Boters, prop de la Portaferrissa.

◆ LO MELLOR REMEY ◆

de tots los coneguts pera reforsar á grans y á petits, es lo

AYXEROP Hipofosfíts de VALLÉS

— LOS RESULTATS SON POSITIUS —

Se ven al preu de 3 pesetas
en las principals farmacias d' Espanya,
y al engrós, CARDERS, 3

¡Obriu l'ull, gent de bullici!

Si disfressat de pajés,
lector, vols ferne la cara,
un medi 't diré desd' ara
perque ho logris en excés.

Si vols semblarne guerrero
per la fatxa, ó be ministre,
també 't donaré 'l registre
mes bó que jo considero

Si 't vols caracterisar
de caballé ó de gitano....

—¿Qué tinch de fer, jo 't demano?

—Home, déixam acabar.

Te 'n vas á ca 'l perruquer
de Ronda de Sant Antoni,
vintidós...

—¡Ah, redimoní!

¡A casa 'n Salvat, ja hi sé!

Si ell m' afaytà molt temps ha.

—Donchs fins passat Carnestoltes
sens ferte dar quinze voltas
te caracterisará.

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS

SERVEY COMPLERT Y BO

pera guardarropias

Per informes y detalls, dirigirse al fuster del carrer d' Estruch, 11,

BARCELONA

POLVO DE SABÓ PERFUMAT

PERA AFEITAR

FÀBRICA

DE RAMON PUIG Y HUMBERT

—o—o— Saucó, n.º 1. CANET DE MAR. —o—o—

Paquets de pes, 400 grams á 1 pesseta cada un.
y al por major, 25 per cent de bonificació

FABRICACIÓ DE Llunas Assogadas

PERA MIRALLS DE

ORTEGA Y BADIA

Depòsit de cristalls, ◆◆◆◆

◆◆◆◆ baldosas ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

◆◆◆◆◆◆ baldosetas, etc., etc.

TELEFONO, 1397

Carrer de Condesa Sobradiel, 3

BARCELONA

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ DISFRESSAS ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

DISFRESSAS

Si voleu trajes bons y molt barato,
al carrer Nou, catorze, 'n trobareu
y si aneu á mirarho ja veureu,
com no 'us sabrá pas greu passarhi 'l rato.
Passiegas y manolas y gitanas,
gitanos y manolos y marquesos,
catalans, alemanys y turchs é inglesos,
y andalussas y turcas y romaus.

Condes, nobles antichs, cristians y moros,
egipcis, trajes d' indio y d' indiana
que 'us los fan, si voleu, de seda y llana
y mil vestits dels qu' usan per los coros,
disposats tenen sempre sens tabola;
puig la casa millor qu' hi ha en ls món
es per trajes, que D.ª Encarnación
en 'quet ram de vestits se pinta sola.

DISFRESSAS

CENTRE
DE CAMARERS ANTICHS DE BARCELONA
Hotels, Restaurants, Confiterias, Cafés y Casas particulares
BAIX LA DIRECCIÓ DE
JAUME CUSSÓ
Per encàrrechs
CABRAS, 9, 2.º, 2.º

Fàbrica de Caixas pera Caudals
BASCULAS DE TOTES CLASSES
y panys de seguretat, aixis com també
romanas, balansas etc.
J. POL Y JOVER
21, Carrer Ample, 21.—BARCELONA

Frederich J. Garriga
Artista dedicat á fer lo plan del moviment
escénich de qualsevulga ópera, sarsuela,
ó spectacle; figurins & & «»«»«»«»«»
Balma, 31, 1.º
Centre Artistich.—Barcelona.

ENQUADERNACIONS
DE
BIBLIÓFIL; RESTAURACIONS
de llibres antics, daurats, selles
y llibres pera l'ocasion
J. RUIZ
RULL, 5.—CODOLS, 12
BARCELONA

FREDERICH BALLERA
Pintor de tota classe de treballs
Especialitat en cartelons de teatro
San Pere Màrtir, n.º 45, botiga
GRACIA

TALLERS DE FUNDICIÓ Y CONSTRUCCIÓ
CASA FUNDADA en 1854 **VALLS GERMANS** CASA FUNDADA en 1854
ENGINEYERS INDUSTRIALS
Premiats ab 23 medallas, diploma d'honor y diploma de Progrés
Telegramas.—VALLS, Camposagrado 19, Ensanxe, Ronda de San Pau, Barceona.—Teléfono, 595.

LO TEATRO CATALÀ

PERIÒDICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

◆◆◆◆◆ TELÓ DE ANUNCIS ◆◆◆◆◆

ADVERTENCIA

Consérvinse aquestas cubertas, porque presentantlas quant se dirá, se obtindrán ab ellas regalos que s' anunciarán oportunament.

LO TEATRO CATALÀ

SURT PUNTUALMENT CADA DISSAPTE, VENENTSE EN LOS PRINCIPALS KIOSKOS Y EN TEATROS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. una pesseta trimestre.
Fora. 1'50 » »

ULTRAMAR

Semestre. 7 pessetas.
Un any. 12 » »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. 10 céntims.
Id. atrassat. 15 » »

PREUS D' ANUNCIS PER CADA INSERCIÓ

1.ª plana . . 10 anuncis en total, á 2 ptas. un
2.ª y 3.ª pla. 12 » » á 1 » »
4.ª plana. . . 12 » » á 1'50 » »

PER UN TRIMESTRE Ó MÉS, HI HA REBAIXA

Punts de suscripció y d' admissió d' anuncis:

En la Administració, (Diputació, 125, 2.º 3.ª)
y Arxiu central lirich-dramátich
UNIO, 5, 3.er, 2.^a

TRENCADURAS

Se curan aviat y radicalment ab lo Braguer mecánich regulador inventat per l' especialista Sr. Palau. Recomanat per tots los metjes eminents y premiat en la última Exposició de Barcelona. Té concedit Real privilegi. Carrer Ample, 12 y 14, al costat de la Iglesia de la Mercé.

Consultori ortopédich de 8 á 1 y de 3 á 8

PAPER DE FUMAR

PLANAS

— MARCA REGISTRADA —

DEPÓSIT, UNIO, 2. — BARCELONA

◆◆◆ CONTRACTAS PERA ARTISTAS ◆◆◆

ARXIU LIRICH-DRAMÁTICH

DE

Bonnin germans

Copisteria de vers y música

Servey á tots los punts d' Espanya

PREUS ECONÓMICHS

Carrer del Vidre, número 2, pis 4.^{rt}

— tocant al de Fernando VII —

BARCELONA

Despaig cada dia, fins á las 9 del vespre

◆◆◆ AGENCIA DE TEATROS ◆◆◆

Cafés, Colmados y Ultramarinos

— ANIS NEGRITA —

Superior á tots los coneguts, per sas qualitats digestivas y esmerada fabricació

J. FORNÉS, GERMANS — DESPAIG, carrer de San PAU, 77

Lo remey mes innocent y que cura mes prompte y radicalment la **BLANHORRAGIA** y demés **FLUJOS** de las vias urinarias, es lo **SANDALO PIZÁ.**

= 13 ANYS DE ÉXIT =

Unich aprobat y recomanat per las Reals Academias de Medicina de Barcelona y de Mallorca, corporacions científicas y renombrats práctichs que cada dia lo proscruhen reconeixentli ventatjos sobre tots los remeys semblants.—Frasco, 14 rals

Farmacia del Dr. Pizá, Plassa del Pi, 6, Barcelona y principals de Espanya.

Perrucas y Postissos de tota classe

PERA TEATROS

GRAN SALÓ

— pera afeitar, tallar y rissar cabells —

PERRUQUERIA DE

VICENS GARCIA

Conde del Asalto, 6, pral.—Casa establerta desde l' any 1840

ESPECIALITAT EN PERRUCAS DE DISFRESSAS

PIANOS Y ARMONIUMS

MASERAS Y FILL

PROVEEDORS DE LA REAL CASA

Premiats en varis certámens nacionals y extranjers

Ventas al comptat y á plassos.—Cambis

MAGATZEM-EXPOSICIÓ

Riera del Pi, 10 y 12

BARCELONA

CONSERVATORI DE MÚSICA

dirigit per lo professor

D. EUSSEBI BOSCH

Carrer Major, 33, 1.er

GRACIA

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló pera afeitar, tallar y rissar lo cabell.

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSURTIT DE PERRUCAS

y tota classe de postissos per' artistas de teatro

Boters, 8, entressuelo

MAQUINETAS PERA FER MITJA

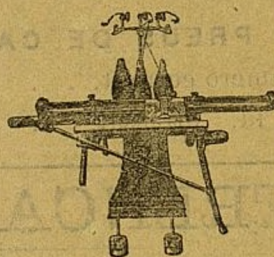
Las mellors del món

S' hi fan mitjas, mitjons, camisetas de punt d' agulla igual que á la má, comensadas y acabadas á la mateixa máquina, proporcionant la mellor manera de guanyarse la vida á casa.

Se ven á plassos y al contat.—Expornació á qualsevol població.

S' ensenya de franch á treballarhi

N. AGUSTÍ MANYOSA, Archs Junqueras, 4, 1.er

CONCORDIA

Aparatos
pera pên-
drer dut-
xas.

SANTASUSANA

Máquinas
de cusir,
máquinas
de fermit-
ja

—PREUS SENS COMPETENCIA—

Taller pera adobar tota classe de máquinas

Se ven á plassos y al comptat

Carrer del Carme, 33.—BARCELONA

FOCHS ARTIFICIALS

DE

ERASME PASCUAL

Torrent de la Olla, núm, 6

GRACIA

**GRAN TALLER
DE ATRÉS PERA TEATROS**

DE

EUSSEBI VIDAL

Ornamentació de totas classes

Maniquís pera sastres y modistas

OBJECTES DE CARTRÓ-PEDRA

Unich y exclusiu en sa classe en tot Espanya

Ronda de Sant Pau, núm. 48

BARCELONA